
5.

ks. Michał Leopold Kwaśniak (1905 – 1979)

Michał Kwaśniak urodził się 16 września 1905 r. w Dąbrowie. Świecenia kapłańskie przyjął 28 czerwca 1931 r. we Lwowie⁵⁷³. Jako neoprezbiter posługę wikariusza pełnił rzekomo w jednej z lwowskich parafii⁵⁷⁴. W latach 1939-45 był proboszczem w parafii p.w. Wszystkich Świętych w Zarudeczku w dekanacie tarnopolskim.

Po II wojnie światowej trafił do Łodzi, gdzie był krótko wikariuszem w jednej z parafii. Później, również krótko, posługiwał jako wikariusz w parafii p.w. Zwiastowania NMP w Skępem w diecezji płockiej. Posługę proboszcza (administratora) sprawował następnie w kilku parafiach ówczesnej diecezji warmińskiej i administratury apostolskiej w Gorzowie Wielkopolskim, tj. w Tolkmicku w diecezji warmińskiej (pw. św. Jakuba Apostoła, od lipca 1946 do 24 sierpnia 1949 r.); Tychowie w obecnej diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej (p.w. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych, 1949-57⁵⁷⁵), Gralewie w obecnej diecezji zielonogórsko-gorzowskiej (p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego, 15 lipca 1957 – 20 listopada 1957), Buczku Wielkim w obecnej diecezji bydgoskiej (p.w. Świętej Trójcy, 20 listopada 1957 – 1 września 1968). W 1968 r. przeszedł na emeryturę i zamieszkał w Elblągu⁵⁷⁶.

W 1972 r. inkardynowano go do nowo utworzonej diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej. Będąc na emeryturze codziennie celebrował mszę świętą w kościele redemptorystów. Pomagał też elbląskim zakonnikom jako spowiednik w pierwsze piątki miesiąca. W ostatnich latach życia zmagał się z problemami

⁵⁷³ P. Jamioł podaje jako datę święceń Michała Kwaśniaka rok 1930. *Historia parafii Trzciana*, <http://parafia-trzciana.com.pl/index.php/historia-parafii-trzciana>

⁵⁷⁴ P. Mielczarek, *Ś.P. Ks. Michał Kwaśniak*, „KKWD” 1979, nr 11, s. 350. Schematyzmy archidiecezji lwowskiej z lat 1931-1939 nie wspominają nic o kapłanie o niniejszych personaliach.

⁵⁷⁵ <http://krzkip.tychowo.pl/index.php?c=page&id=62&print=1>

⁵⁷⁶ *Spis duchowieństwa...* (1971), s. 234.

kardiologicznymi, a mszę świętą odprawiał najczęściej we własnym mieszkaniu. Po raz ostatni eucharystię sprawował w Niedzielę Palmową 1979 r. Zmarł w szpitalu miejskim w Elblągu 15 kwietnia 1979 r., dokładnie w niedzielę Wielkanocną⁵⁷⁷. 18 kwietnia w elbląskim kościele została odprawiona msza święta w intencji duszy zmarłego z udziałem kapłanów dekanatu elbląskiego. Dzień później zwłoki przewieziono do Trzciany.

20 kwietnia 1979 r. doczesne szczątki ks. Kwaśniaka zgodnie z jego ostatnią wolą spoczęły na cmentarzu parafialnym w Trzcianie, w grobowcu, w którym wcześniej pochowano ciało jego proboszcza z czasów seminarium duchownego i prymicji.

O. Piotr Mielczarek OFM Conv. w pośmiertnym wspomnieniu pisze o nim tak: „Cierpiał dużo, zwłaszcza w ostatnim roku, jednak cierpienia swoje znosił z poddaniem, ofiarnie, chcąc już tu odbyć czyściec. Trzeba wyrazić uznanie dla jego osobowości. Cechowały go: bezinteresowność, życzliwość, służba sprawie, ubóstwo i prostota”⁵⁷⁸.

W cytowanym wspomnieniu brak informacji o współpracy ks. Kwaśniaka z władzami PRL. Należał on do tzw. księży patriotów. Dnia 22 listopada 1951 r. na konferencji „Remilitaryzacja Niemiec Zachodnich i rewizjonistyczne wystąpienia części kleru niemieckiego a stanowisko duchowieństwa polskiego” został wybrany do Zarządu Okręgowej Komisji Księży przy Zarządzie Okręgu ZBoWiD w Koszalinie. Okręgowa Komisja Księży skupiała kapłanów przychylnych komunistycznej władzy ludowej. Cele i zadania Komisji streszczają, typowe dla PRL-owskiej nowomowy, słowa:

„We wszystkich sprawach, które nie są związane z dogmatem wiary katolickiej – Komisja Księży uważa, że żaden ksiądz Polak – patriota, Polak – katolik powinien kierować się racją naszego stanu. Kapłan, choć jest członkiem wielkiego międzynarodowego Kościoła katolickiego, tym samym nie przestał być członkiem swego własnego narodu. Wpierw urodził się Polakiem, nim został księdzem. Dlatego nie powinien być tylko obserwatorem głęboko sięgających w duszę polską powojennych przemian, jakie dokonują się na jego oczach w życiu gospodarczym i kulturalnym Polski. Najwyższy czynnik – Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej – na jednej z audiencji przemawiając do księży podkreślił z naciskiem, że władze Polski Ludowej pragną i spodziewają się od duchowieństwa

⁵⁷⁷ Na stronie http://www.koszalin.opoka.org.pl/new/a.php?m=4&p=k_zmarli jako datę urodzin podano 18 września 1905 r., a śmierci 14 kwietnia 1979 r.

⁵⁷⁸ P. Mielczarek, *Ś.P. Ks. Michał...*, s. 350-351.

aktywnego współdziałania we wszystkich wysiłkach państwowych zmierzających do podniesienia obywatela wzwyż w dziedzinie materialnej i kulturalnej”.⁵⁷⁹ Duchowni z Komisji m.in. informowali wiernych o znaczeniu Planu Sześcioletniego, współdziałali w akcjach żniwno-omłotowych i siewnych, troszczyli się o warunki socjalno-bytowe potrzebujących księży⁵⁸⁰.

Ks. Kwaśniak uchwałą Rady Państwa PRL z dnia 19 lipca 1954 r. nr 0/603 został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi w 10. rocznicę Polski Ludowej za zasługi w pracy społecznej⁵⁸¹.

⁵⁷⁹ G. Bojar-Fijałkowski, M. Prokop, *Śladami żołnierskiej drogi. Z dziejów ruchu kombatanckiego na ziemi koszalińskiej*, Warszawa 1977, s. 107.

⁵⁸⁰ Tamże, s. 108-109.

⁵⁸¹ M.P 1954, nr 108, poz. 1441.